

Jak připravit malého táborníka

1. **Vyprávějte** si společně o táboře, co tam může pěkného prožít.
2. Vydejte se společně na **nákup** vybavení na tábor - taková svítilna jenom na tábor bude určitě velkým svátkem.
3. Zdůrazněte jak jste na něj **pyšná**, že táborové dobrodružství zvládne bez maminky a že si moc přejete, aby na táboře vydrželo.
4. Prohlédněte si spolu **fotky z tábora** nebo si přehrajte nějaké video.
5. Pokud Vaše dítě nespalo nikdy samo mimo domov, domluvte se s rodiči jeho vrstevníků nebo příbuznými. Takové **přespání** je velké dobrodružství a skvělá průprava.
6. Zkuste se dohodnout s rodiči jeho **kamaráda**, s kterým by rád prožil tábor společně. Je to dobré pro pocit, že v tom není samo. Pro odjezd a první seznamování s prostředím tábora je to výhoda. Později už na tom tolik nezáleží - děti si najdou další kamarády a na tom prvním už nejsou tolik závislí.
7. Vůbec nejlepší je poslat dítě na kratší vikendovou **výpravu**. Poznává prostředí, vedoucí a pár kamarádů do začátku tábora se také bude hodit.
8. Nachystejte hodně dopisních obálek a pohledů a pak **pište** třeba denně. Zaúkolujte i babičky, dědečky, strýčky. Je dobré nepřerušit pouto s domovem a psát výhradně dobré a povzbudivé zprávy. Zdůrazněte svému zlatíčkovi, jak jste na něj pyšní, že vše zvládne a jak moc se těšíte na jeho vyprávění o táboře.

Nechte své dítě nerušeně prožít úžasné táborové dobrodružství, k němuž patří překonávání překážek a trocha nepohodlí. Ty patří k základním předmětům školy života a každé dítě by je mělo co nejdříve absolvovat.

Jak připravit sebe a čeho se vyvarovat

1. Připravte i sebe na chvíle **odloučení** a dotěrné představy, zda Vašemu miláčkovi neublíží nebo se mu nestýská.

2. Určitě nedávejte najevu své **obavy a strach** - mohli byste je přenést na své dítě a zbytečně jej znejistit.
3. Odolejte **pokušení** jet na tábor dítě navštívit a potěšit. Tábor je pro něj velké dobrodružství - nechte jej prožít tábor naplno. Zůstanou mu zážitky na celý život.
4. Děti velmi citlivě reagují na nepříjemné **zprávy z domova**. Určitě nepište, jak moc se Vám stýská nebo že onemocnělo domácí zvíře a už vůbec mu nemůžete sdělovat nějakou tragickou rodinnou událost.

Lépe je s takovými zprávami počkat až do návratu dítěte domů, i když takto odkládané sdělení může vše stížit Vám. Dítě by však mimo domov a bez rodičů mohlo zbytečně trpět steskem, nejistotou a starostmi o své blízké.

5. **Nestrašte** dítě táborem: "Jen počkej, tábor tě naučí jak se uklízejí hračky, myjí ruce, budeš muset poslouchat" apod. Je to u malého nezbedy lákavé, ale radši se přemožte a neznepokojujte jej, i když mnohé z toho samozřejmě pravda je.
6. **Neslibujte** dítěti, že za ním přijedete, když se mu bude stýskat - tím mu dáváte nechtěně návod, jak si pobyt zkrátit.
7. Zvažte, zda dáte dítěti **mobil**. Pokud si věříte, že ustojíte případné naléhavé žádosti o návrat domů nebo již víte že mu tábor nečiní potíže - problém není žádný. V opačném případě je lepší spolehnout se na vedoucí. V případě komplikací se Vám určitě ozve někdo z vedení tábora a domluví s Vámi další postup.
8. Promyslete si jak byste reagovala, pokud **dítě chce jet domů** - z uplakaného dopisu nebo zoufalého telefonátu můžete mít dojem, že dítě je vystresované a úplně na dně a pro jeho vysvobození musíte podniknout okamžitou záchrannou výpravu.

Věřte zkušenému - výpravu odložte, zavolejte hned vedení tábora. Běžně postupujeme tak, že promluvíme s dítětem, promluvíme s oddílovým vedoucím a po zjištění situace Vám zavoláme.

V drtivé většině zjistíme, že se dítě účastní programu, steskem trpí denně v souhrnu 5-10 minut, má kamarády a je jinak spokojené. Po domluvě s rodiči dítěti sdělíme, že si jeho maminka velmi přeje, aby tábor dokončilo a že mu vzkazuje, že je na něj pyšná a těší se, až jí bude vyprávět o všem, co prožilo.

Dá se vysledovat, že touto stýskací procedurou projde na táboře každé 20. až 30. dítě a úspěšné rozuzlení silně převládá. Hodně napomůžete, když se se svými pochybnostmi svěříte hned a nepodlehnete vlastnímu stesku a obavám.